

46 – Qurayshs metoder i att bemöta kallelsen

Innehåll

- Sira-lektion 46
- Qurayshs metoder i att stoppa kallelsen
- Qurayshs försök att avlägsna Profetens anhängare
- Det hårda hotet mot Abu Talib
- ”Gå, min brorson, och säg vad du vill — vid Gud, jag ska aldrig överlämna dig till något”

Sira-lektion 46 – Qurayshs metoder i att bemöta kallelsen

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds ﷺ bord.

Idag fullbordar vi samtalet om dessa metoder — **gamla och nya på samma gång**. Gamla, eftersom de är lika gamla som profeternas kallelser; alla falskhetens folk har alltid använt dem. Nya, eftersom falskhetens folk i vår tid använder exakt samma metoder för att stoppa och tysta kallelsen.

1. Hån, förlöjligande och anklagelser

Bland dessa metoder fanns:

46 – Qurayshs metoder i att bemöta kallelsen

- hån och förlöjligande
- att smutskasta Profeten ﷺ och hans budskap
- att kasta olika anklagelser och etiketter på honom
- att försöka avskräcka människor från honom
- att försvaga de troende och bryta deras moral

Ibland anklagade de honom för att vara galen:

”Du som uppenbarelsen har sänts ned till — du är verkligen galen.”

Ibland kallade de honom trollkarl och lögnare:

”De förundrades över att en varnare kommit från dem själva, och de som förnekade sade: ’Detta är en trollkarl och lögnare.’”

Ibland beskyllde de honom för att vara poet eller spåman.

Ibland hånade de hans följeslagare — de svaga och fattiga — och gjorde dem till föremål för skratt, hån och gliringar. De sade:

”Är det dessa som Gud har välsignat bland oss?”

Vi har tidigare nämnt detta.

2. Qurayshs försök att avlägsna Profetens anhängare

En annan metod var att försöka **isolera Profeten ﷺ från hans anhängare.**

I hela Mekka fanns ingen som öppet stödde Profeten ﷺ förutom Abu Talib. Abu Talib var en av Mekkas mest respekterade män — ädel i sitt ursprung och högt aktad bland folket. Det var svårt för någon att bryta hans ord eller kränka hans skydd.

Han hade knutit sitt öde till sin brorson Muhammed ﷺ. Detta oroade Quraysh djupt. Det fick dem att sitta, stå, tänka och planera — de behövde en lösning som inte skulle leda till en katastrof.

Det ledde dem till att välja **förhandlingens väg** med den högste ansvarige: Abu Talib. Men med en blandning av:

- diplomati
- allvar
- dold hotfullhet

...för att få honom att ge efter.

Quraysh förhandlar med Abu Talib

De kom till Abu Talib och sade:

”Din brorson har skadat oss i våra samlingsplatser och vår moské. Han har förolämpat våra gudar, förlöjligat vårt förstånd och vilselett våra fäder.

Antingen stoppar du honom, eller så lämnar du honom åt oss — för du är i samma motsättning till honom som vi.”

Abu Talib berättade detta för Profeten ﷺ och sade:

”Dina kusiner påstår att du skadar dem i deras samlingsplatser och moské.

Sluta med det som skadar dem — eller sluta skada dem.”

Då lyfte Guds Sändebud ﷺ blicken mot himlen och sade:

”Ser ni denna sol?”

De sade: **”Ja.”**

Han sade:

”Jag är inte mer kapabel att lämna det jag blivit sänd med än ni är att tända en låga från denna sol.”

I en annan återberättelse sade han:

”Vid Gud, jag är inte mer kapabel att lämna det jag blivit sänd med än någon av er är att tända eld från denna sol.”

Då sade Abu Talib:

”Vid Gud, min brorson har aldrig ljugit. Återvänd nu, vägleda.”

Profeten ﷺ fortsatte som tidigare — han visade Guds religion öppet och kallade till den. Ryktet om Abu Talibs skydd och hans fasta beslut att stödja sin brorson spreds. Detta ökade Qurayshs sorg, avund och konspirationer.

Men de kunde inte hålla sig länge. När de såg Profeten ﷺ fortsätta sin kallelse, beslöt de att återvända till Abu Talib — denna gång med **hårdare och mer brutala metoder.**

Det hårda hotet mot Abu Talib

Qurayshs ledare kom till Abu Talib och sade:

**”O Abu Talib, du har ålder, ära och ställning bland oss.
Vi har bett dig stoppa din brorson, men du har inte gjort det.
Vid Gud, vi kommer inte längre tåla att han förolämpar våra fäder,
förlöjligar vårt förstånd och smädar våra gudar.
Antingen stoppar du honom, eller så går vi och han i strid tills en av de två
grupperna går under.”**

Detta hårda hot tyngde Abu Talib djupt. Han skickade bud efter Guds Sändebud ﷺ och sade:

**”Min brorson, ditt folk har kommit till mig och sagt si och så.
Skona mig och skona dig själv, och lägg inte på mig något jag inte orkar
bära.”**

Profeten ﷺ trodde då att hans farbror skulle överge honom och att han blivit svag i sitt stöd. Han sade:

**”O farbror, vid Gud — om de lade solen i min högra hand och månen i min
vänstra för att få mig att lämna denna sak, skulle jag inte lämna den
förrän Gud låter den segra eller jag går under för den.”**

Sedan grät han och reste sig för att gå.

När han vände sig om ropade Abu Talib på honom. När han kom tillbaka sade han:

**”Gå, min brorson, och säg vad du vill.
Vid Gud, jag ska aldrig överlämna dig till något.”**

Quraysh försöker igen – bytesförslaget

När Quraysh såg att Profeten ﷺ fortsatte sin kallelse och att Abu Talib vägrade överge honom, insåg de att han beslutat att stå emot dem och vara deras fiende i denna fråga.

De kom då till honom med ‘Omara ibn al-Walid ibn al-Mughira, och sade:

**”O Abu Talib, detta är ‘Omara ibn al-Walid — den starkaste, vackraste och
klokaste ynglingen i Quraysh.
Ta honom — han är din, som en son.**

Han är din att uppfostra och ta hand om.
 Ge oss i gengäld din brorson, som har motsatt sig din och dina fäders religion, splittrat ditt folk och förlöjligat deras förstånd — så dödar vi honom.
 Det är bara en man i utbyte mot en man.”

Abu Talib svarade:

”Vilket uselt erbjudande!
 Ni ger mig er son att föda upp åt er, och ni vill att jag ska ge er min son så att ni dödar honom?
 Vid Gud, detta kommer aldrig att ske.”

Då sade al-Mut‘im ibn ‘Adi:

”Vid Gud, Abu Talib, ditt folk har varit rättvisa mot dig och försökt befria dig från det du ogillar.
 Men jag ser att du inte vill acceptera något.”

Abu Talib svarade:

”Vid Gud, ni har inte varit rättvisa mot mig.
 Men ni har beslutat att överge mig och stödja folket mot mig — så gör vad ni vill.”

Abu Talibs dikt och Qurayshs misslyckande

När Abu Talib fruktade att araberna skulle angripa honom och hans folk, reciterade han en dikt där han sökte skydd i Mekkas helighet, påminde om sin ställning och vädjade till stammens äldste. I dikten klargjorde han att han aldrig skulle överlämna Guds Sändebud ﷺ — inte förrän han själv gått under.

När Quraysh misslyckades med alla förhandlingar och inte lyckades övertala Abu Talib att stoppa Profeten ﷺ, bestämde de sig för att prova en annan metod: att locka Profeten ﷺ med pengar och status.

Quraysh försöker muta Profeten ﷺ

De skickade ‘Utba ibn Rabi‘a till honom. Han sade:

”Om du vill ha pengar, samlar vi ihop våra rikedomar tills du blir den rikaste bland oss.

Om du vill ha ära, gör vi dig till vår ledare så att vi inte fattar något beslut utan dig.

Om du vill ha kungadöme, gör vi dig till vår kung.

Och om det som kommer till dig är en syn du inte kan kontrollera, söker vi läkare åt dig och betalar allt tills du blir frisk.”

När ‘Utba hade talat klart bad han Profeten ﷺ att lyssna på honom.

Profeten ﷺ reciterade då:

”Ha Mim.

En uppenbarelse från den Nåderike, den Barmhärtige.

En bok vars verser har klargjorts — en arabisk Koran för människor som vet —

en varnare och en glädjebudbärare.

Men de flesta vänder sig bort och lyssnar inte.”

När ‘Utba hörde detta lyssnade han djupt, tills Profeten ﷺ kom till versen om tillbedjan:

”Bland Hans tecken är natten och dagen, solen och månen.

Buga er inte för solen eller månen — buga er för Gud som skapade dem, om det är Honom ni dyrkar.”

Profeten ﷺ föll då i sujud.

Sedan sade han:

”Har du hört, Abu al-Walid?”

‘Utba svarade:

”Jag har hört.”

Profeten ﷺ sade:

”Då är det upp till dig.”

Sedan återvände ‘Utba till sitt folk

När ‘Utba återvände till Quraysh sade några av dem till varandra:

”Abu al-Walid har kommit tillbaka med ett annat ansikte än det han gick med.”

De frågade honom:

”Vad har du med dig?”

Han svarade:

”Jag har hört ord som jag aldrig hört maken till.

Det är varken en poets ord, inte en spåmans ord och inte en trollkarls ord.

Jag råder er att lämna Muhammed i fred.

Om araberna dödar honom har de besparat er från honom.

Och om han segrar över dem kommer ni att vara de lyckligaste bland araberna — hans makt blir er makt, hans ära er ära.”

Quraysh sade:

”Muhammed har trollbundet dig, vid Gud, Abu al-Walid!”

‘Utba svarade:

”Detta är min åsikt — gör vad ni vill.”

En annan återberättelse

I en annan version lyssnade ‘Utba tills Profeten ﷺ reciterade:

”Men om de vänder sig bort, säg: ’Jag varnar er för en blixn lik den som drabbade ‘Ad och Thamud.’”

Då sade ‘Utba:

”Det räcker, det räcker!”

Han lade handen på Profetens ﷺ mun och bad honom av släktskapets skull att sluta — av rädsla för att varningen skulle slå in. Sedan gick han till Quraysh och sade det han sagt.

Quraysh kräver mirakel

När Quraysh såg att mutor med pengar och status inte fungerade, och att Profetens ﷺ kallelse fortsatte att spridas, sökte de en ny metod: **att kräva mirakel.**

En dag samlades de vid Ka‘ba och skickade bud efter honom. De sade:

”Be din Herre att flytta bort bergen som tränger in Mekka,

att låta floder rinna här som i Syrien och Irak,
och att återuppväcka våra fäder — bland dem Qusayy ibn Kilab —
så att vi kan fråga dem om det du kommit med är sant eller falskt.
Om du gör detta, tror vi på dig.”

Profeten ﷺ svarade:

”Jag har inte blivit sänd för detta.
Jag har kommit till er med det Gud sänt mig med.
Om ni accepterar det är det er lycka i denna värld och nästa.
Om ni avvisar det, har jag tålamod tills Gud dömer mellan mig och er.”

De kräver mirakel för Profetens egen skull

De sade:

”Be din Herre att sända en ängel som bekräftar dig,
att ge dig trädgårdar, palats och skatter av guld och silver.
Du går på marknaderna och söker din försörjning som vi gör.”

Profeten ﷺ svarade:

”Jag är inte den som ber sin Herre om detta.
Jag har inte blivit sänd för sådant.
Gud har sänt mig som en varnare och en glädjebudbärare.
Om ni accepterar det jag kommit med är det er lycka i denna värld och
nästa.
Om ni avvisar det, har jag tålamod tills Gud dömer mellan mig och er.”

Quraysh ville inte tro — även om miraklen kom

Quraysh ville inte ha mirakel för att tro — de skulle bara fortsätta i sin
trotsighet.

Profeten ﷺ var dessutom barmhärtig mot dem. Han visste att när tidigare
profeter bad om mirakel och folket sedan förnekade dem, kom straffet
omedelbart.

Profeten ﷺ ville inte att Quraysh skulle gå samma öde till mötes.

De bad honom en gång att göra Safa-berget till guld. De sade:

”Om du gör det, tror vi.”

Han frågade:

”Kommer ni verkligen att tro?”

De sade: **”Ja.”**

Han bad då sin Herre, och ängeln Gabriel kom och sade:

**”Din Herre hälsar dig och säger:
Om du vill gör jag Safa till guld —
men den som sedan förnekar ska jag straffa med ett straff som ingen i
världarna fått.
Eller så öppnar jag för dem dörrarna till barmhärtighet och ånger.”**

Profeten ﷺ sade:

”Nej — barmhärtighet och ånger.”

Koranens svar på deras krav på mirakel

Gud säger:

**”Även om Vi sände ned änglarna till dem,
och de döda talade till dem,
och Vi samlade allt framför dem,
skulle de ändå inte tro — om inte Gud ville.
Men de flesta av dem vet inte.”**

Och Han säger:

**”Ingenting hindrade Oss från att sända tecken,
utom att de tidigare folkens tecken förnekades.
Vi gav Thamud kamelan som ett klart tecken,
men de gjorde orätt mot den.
Vi sänder tecken endast som varning.”**

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)

46 – Qurayshs metoder i att bemöta kallelsen

- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)